

gen af S. 14 siges det nu, at Tilbagekaldelser af eller Forandringer i tidligere Anmeldelser kunne, udenfor Tilfælde af Dødsfald, først 3 Maanedes efter deres Anmeldelse og Offentliggørelse gjøres gjældende mod 3die Mand, der uden paa anden Maade beviistlig at have faaet Kundskab om, at Forholdet var forandret, har indladt sig i Retshandelen i god Tro til, at det tidligere Forhold endnu var bestaaende. Saaledes som disse Ord foreligge, har det ikke været mig muligt at faae anden Mening ud af dem, end at Tilbagekaldelsen af en Fuldmagt eller Udtrædelsen af et Firma, selv om offentlig Bekjendtgørelse har fundet Sted, ikke medfører nogen Retsvirkning for 3die Mand før efter 3 Maanedes Forløb. Der indeholdes heri en betydelig Afvigelse fra vor nugældende Lovgivnings Regler, idet nemlig nu en Fuldmagts Tilbagekaldelse i Almindelighed virker fra Tilbagekaldelsen selv, Udtrædelsen af et Firma fra Udtrædelsens Dødsblik. Lovudkastet paahvder nu, at for Fremtiden skal det offentlig bekjendtgjøres, at Fuldmagten er tilbagekaldt, at der er foregaaet en Forandring, men det forekommer mig da, at det Naturlige maa blive, i Almindelighed at tillægge den ffete Forandring Retsvirkning fra det Dødsblik, at Bekjendtgjørelsen har fundet Sted, og at det vilde være overordentlig farligt at bestemme, at ikke bestomindre det gamle Forhold skulde bevare Retskraft endnu i 3 Maanedes. Det er, saavidt jeg skjønner, ikke blot en Afvigelse fra den gjældende Ret, men en Afvigelse fra det naturlige Forhold, der vil kunne medføre meget stor Skade for den offentlige Samfærsel. Har jeg tilbagekaldt en Fuldmagt, fordi Fuldmægtigen har misbrugt den, saa forekommer det mig, at Sagens Natur siger, at Tilbagekaldelsen maa have sin naturlige Virkning saasnart som muligt. Er det nu tilmed ved offentlig Bekjendtgørelse kommet til Alverdens Kundskab — thi det er Tanken med den offentlige Bekjendtgørelse — at Fuldmagten er tilbagekaldt, saa forekommer det mig urimeligt, om Fuldmægtigen skulde have Lov til at gaae og forpligte mig endnu i 3 Maanedes. Der vil ikke gives noget Middel til at modarbejde saadant Misbrug; thi jeg kan jo rigtignok lade Circulaire udgaae til mine tidligere Handels-

venner, men dette medfører ikke nogen fuldstændig Sikkerhed, og har slet ingen Betydning ligeoverfor de nye Forbindelser, hvortil min forhenværende Associe eller Fuldmægtig behager at bringe mig. Jeg tillader mig derfor at spørge den ærede Minister, om jeg maatte have opfattet Slutningsbestemmelsen i S. 14 rigtigt, idet jeg kun skal tilføje, at de fremmede Lovgivelser, der have afgivet Ministeret for dette Lovudkast, ingen saadan Bestemmelse have. Den franske Lovgivning navnlig, der indeholder aldeles beklægtede Bestemmelser, lader Tilbagekaldelsen af Fuldmagter, overhovedet Forandring i de ældre Forhold, virke fra Tilbagekaldelsens Dødsblik, eller rettere fra den stedsfundne Anmeldelse og Offentliggørelse.

Justitsministeren: Saaledes som Forholdet i det Hele kommer til at blive udbannet igjennem det foreliggende Lovudkast, vil det findes let begribeligt, at man kommer til med Hensyn til enkelte af de Forhold, der høre ind derunder, at gaae noget bort fra, hvad der er det Sædvænligste med Hensyn til deres Retsvirkning. Det vil saaledes navnlig gjælde med Hensyn til Fuldmagter, at der, idet saadan Fuldmagt udstedes, og dens Gyldighed vedbliver at være gjældende, maa sørges for, at den, der i Tillid til en udstedt Fuldmagt indlader sig i Transactioner, som Fuldmægtigen er berettiget til at gjøre, bliver sikket, at han ikke skal komme til at lide Tab ved Transactionerne derved, at disse komme til at tabe i deres Virksomhed. Man har en stærk Opforbring til her at sørge for den, der saaledes godtroende indlader sig med En, der er gyldig constitueret som Fuldmægtig, og man vil lettelig komme derhen, at man har de to Alternativer, enten at udsætte sig for at lade det gaae noget stærkt ud over den, der har udstedt Fuldmagten, eller at lade det gaae ud over den, der har indladt sig med den, hvem Fuldmagten i sin Tid er bleven meddeelt. Der maatte dog selvfølgelig sættes Grændser, udover hvilke Forpligtelsen ikke kan komme til at gaae, og det vil forsaavidt blive et Hensigtsmæssigheds-Spørgsmaal, om 3 Maanedes ere den retteste valgte Tid. Herved skal jeg nu bemærke, at det langt snarere vil staae